

I Do It Because I Love It

A staged domestic scene where images surface on everyday objects, and the surface itself becomes an interface between the real and the spectacle.

Een huiselijk tafereel waarin beelden opduiken op alledaagse objecten, en het oppervlak zelf een interface wordt tussen het reële en het spektakel.

Hosted by: Manshee Zheng

Project Information (EN)

Effortless Labor

I Do It Because I Love It borrows its title from the phrase used to justify unpaid, feminized, creative labor performed under the guise of passion: the influencer's caption, the intern's shrug, the artist's excuse for working through the night. Love and labor are made indistinguishable, and the domestic object becomes the site where that confusion is staged. A second irony runs through the material approach: each image prints onto the surface it was made with: a mirrored portrait onto a human-sized mirror, a liked Instagram story of a Scottish landscape onto a glass tabletop, a couch selfie in underwear printed with an eye onto a blanket draped over a sofa. The labor of framing, editing, mirroring folds back into the object until it looks like it was always there "effortless", as if no image had ever been made. Each object was already doing quiet, unpaid work: reflecting, displaying, holding, before the image arrived to make that labor visible, then disappear it again. The installation stages a domestic scene where care, self-exposure, and content production collapse into one seamless gesture performed for its own sake, or so it claims.

Projectinformatie (NL)

Moeiteloze Arbeid

I Do It Because I Love It ontleent zijn titel aan de zin die onbetaalde, gefeminiseerde arbeid rechtvaardigt onder het mom van passie: het onderschrift van de influencer, het schouderophalen van de stagiair, het excuus van de kunstenaar om door te werken tot diep in de nacht. Liefde en arbeid worden ononderscheidbaar, en het huishoudelijke object wordt de plek waar die verwarring wordt opgevoerd. Een tweede ironie loopt door de materiële benadering: elk beeld wordt geprint op het oppervlak waarmee het is gemaakt: een gespiegeld portret op een levensgrote spiegel, een geliked Instagram-verhaal van een Schots landschap op een glazen tafelblad, een bankselfie in ondergoed bedrukt met een oog op een deken over een sofa. De arbeid van framen, bewerken, spiegelen vouwt terug in het object tot het lijkt alsof het er altijd al was, "moeiteloos", alsof er nooit een beeld was gemaakt. Elk object verrichtte al stil, onbetaald werk: reflecteren, tonen, vasthouden, voordat het beeld arriveerde om die arbeid zichtbaar te maken, en weer te doen verdwijnen. De installatie ensceneert een huiselijk tafereel waarin zorg, zelfblootstelling en contentproductie samensmelten tot één naadloos gebaar.

Image List

Filename	Caption	Credit
idibili-mz01_1788218890.jpg	I Have Nothing To Hide(2025) at Frascati Amsterdam	Manshee Zheng
idibili-mz02_1788218896.jpg	I Have Nothing To Hide(2025) at ArtEZ graduation	Manshee Zheng
idibili-mz03_1788218904.jpg	Work in progress, mirror print	Manshee Zheng
idibili-mz04_1788218911.jpg	Work in progress, tabletop print	Manshee Zheng

Filename	Caption	Credit
idibili-mz05_1788218920.jpg	Work in progress, blanket print	Manshee Zheng

The images above are included in the ZIP under /images.